

Zbor

Ana Blandiana

De boala de care sufăr
Nu se moare,
Ci se trăiește -
Substanța ei este chiar eternitatea,
Un fel de cancer al timpului
Înmulțindu-se din sine fără oprire.
E o boală impecabilă,
O suferință perpetuă ca o vocală de sticlă
Laminată în văzduhul asurzitor,
O cădere
Căreia, numai pentru că e fără sfârșit,
I se spune zbor.